

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Παράδοξος τρόπος μονομαχίας. Εἰς τὴν Ἱαπωνίαν ὑπάρχει τάξις ἀνθρώπων ἐξ ἐπαγγέλματος μονομάχων. Μονομαχοῦσι δὲ οὐχὶ μὲ ξίφη ἢ πιστόλια ἢ κὰν μὲ ρόπαλα, ἀλλὰ συγκρούοντες τὰς κεφαλὰς των ὡς οἱ κριοὶ, ἕως οὗ τὸ κράνιον τοῦ ἑνὸς ἢ καὶ τῶν δύο διαρραγῇ καὶ αὐτὸς πέσῃ ἡμιθανὴς ἢ καὶ νεκρὸς, ὥς συμβαίνει πολλάκις.

— Ὁ Ἀρίστιππος, ἐπειδὴ ἐκαυχᾶτο τις ἐπὶ πολυμαθείᾳ, εἶπε, « Δὲν εἶναι σπουδαῖοι ὅσοι ἀναγινώσκουσι πολλὰ, ἀλλ' ὅσοι ἀναγινώσκουσιν ὠφέλιμα. »

— Ὁ Διογένης πρὸς τὸν ἀλειφόμενον μὲ μύρα, εἶπε ἀπρόσεχε μήπως ἡ εὐωδία τῆς κεφαλῆς σου προσενήσῃ δυσωδίαν εἰς τὴν ζωὴν σου. »

— Ὁ Πυθαγόρας ἐρωτηθεὶς πῶς πρέπει νὰ φερώμεθα πρὸς ἀχάριστον πατρίδα, ἀπεκρίθη, « Ὅπως πρὸς μητέρα. »

— Ὁ Διογένης ἐρωτηθεὶς ποῖον οἶνον πίνει εὐχαρίστως, — « τὸν ξένον, » εἶπε !

— Δημήτριος ὁ Φαλληρεὺς ἀκούσας, ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι κατέστρεψαν τοὺς ἀνδριάντας του, εἶπεν, « Ἄλλ' οὐχὶ καὶ τὴν ἀρετὴν μου, ἔνεκα τῆς ὁπίας τοὺς ἀνήγειραν. »

— Κατὰ τὰς γενομένας ἐρεῦνας ὑπάρχουσιν εἰς τὸν κόσμον περὶ τὸ ἐν ἑκατομύριον ἀνθρωποφάγοι : ἤτοι δεκαεπτὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου πληθυσμοῦ ἀρέσκονται εἰς τὴν σάρκα τῶν ὁμοίων των !

— Μὴ ἐπαινέτε μόνον τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλὰ καὶ μιμεῖσθε, Ἰσοκράτης.

— Οὐδεὶς ἐπλούτησε ταχέως δίκαιος ὢν. — Μένανδρος.

— Διὰ τῆς ὁμονοίας γίνονται τὰ καλὰ ἔργα.

— Ἔσο δ' αὐτὸς εἰς τοὺς φίλους, ὅταν εὐτυχῶν καὶ ὅταν δυστυχῶν. Περικλῆς.

— Σοφὸς εἶναι ὁ χρήσιμος καὶ οὐχὶ ὁ πολλὰ γνωρίζων. Αἰσχύλος.

— Ἀνθρωπος ὢν ἐνθυμᾷ, ὅτι ἡ τύχη εἶναι κοινὴ εἰς πάντας.

— Τὸν ὀκνηρὸν καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι μισοῦσιν. Ἡσίοδος.

— Πᾶσα καλὴ πράξις, τὴν ὁποίαν πράττομεν ἐν πνεύματι καλῷ, μᾶς φέρει πλησιέστερον εἰς τὸν Χριστόν. ὅσῳ δὲ πλησιέστερον τοῦ Χριστοῦ ζῶμεν, τοσούτον εὐτυχέστεροι εἴμεθα.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἰμαι σύνθετος ἐκ δύο περιφώνων ταχυδρόμων,
Ὅν ὁ πρῶτος ἀπαντᾷται πάντοτε ἐν μέσῳ δρόμῳ
Εἰς πᾶν μέρος ἐπὶ γῆς.

Ὁ δὲ δεύτερος κοιλάδας, ὄρη, πόλεις διασχίζων,
τὴν ξηρὰν διαχαράσσει, τὴν πορείαν του ὀρίζων

Ἄνευ ἄλλης ἀρωγῆς.

Τί λοιπὸν νομίζεις ἦδη εἶμαι ὅταν ἦμαι σῶον;
Τὸ μαντεύεις; Εἴμαι, φίλε, δῆσμορφόν τι μέγα ζῶον,

Ἄλλ' οὐχὶ ἐχθρὸς κενός.

Τοῦ συνθέτου μου τοῦ πρώτου, ναί, ὥς ἔγγις ὁμοιάζω,
Ἐνδον ὅμως τοῦ δευτέρου διατεῖμαι καὶ σχολάζω,

Ἄλλ' οὐχὶ διηνηκέας.

Σ...

Λύσεις τοῦ ἐν τῇ φύλλῳ τοῦ Σεπτεμβρίου αἰνίγματος.

Ζάκυνθος — Ζῦθος — Κῦθος — Ἀνθος.

Τὸ ἔλυσαν οἱ Ἀθηνῶν, Γ. Ι. Μιχαλόπουλος, Γ. Ν. Ἀθά-

ζου, Κλειῶ Φ. Λούη, Θεόδωρ. Ν. Μαγκάκης, Δ. Χ. Βουρνά-
ζος, Κατίνα Σ. Μαρτίνη, Κ. Π. Ζάβαλης, Ι. Ἰωσήφ, Δ. Γ.
Ρουσόπουλος, Ι. Ἀπελλῆς, Ἐλισάβετ Γ. Δούκα, Γ. Χαϊφαν-
τᾶς, Δ. Σ. Κουτούρη. — Κωνσταντίνου πόντος.
Ν. Ε. Νικολαΐδης, Γ. Μ. Γεωργιάδης, Εὐρυδίκη Σκαλιέρη,
Εὐανθία Τακιάδου. Π. Ε. Σταματιάδης. — Θεραπεύων.
Στ. Σταυρίδης. — Τούλτσος Σταυρούλα Γκιτάκου. — Λε-
ωνιδίου. Καλλιγᾶς — Ἑρμοῦ πόντος. Ν. Δαμιανός,
Α. Κεντροῦ. Μ. Δεμεστίνης, Ι. Τομψόμ, Ι. Δ. Μυριαγκό-
πουλος, Μ. Π. Αὔγερινος. — Μεσολογγίου. Κ. Ι. Χα-
τζόπουλος. Στ. Κ. Ζῶτος. — Ἀλεξανδρείας. Α. Μ.
Ἀρχιτεκτωνίδης, Στ. Ν. Τραβασάρου. — Πειραιῶς. Ν.
Παλλάδιος. — Σμύρνης. Κ. Μαρκίδης, Ἀναστασία Σω-
τηροπούλου. — Ζακύνθου. Ἄναξ. Κονοφάου. — Πατρῶν.
Ι. Β. Κάλλας. — Δυρραχίου. Π. Α. Ἰακώβου.

Λύσεις τοῦ ἐν τῇ προηγουμένῃ φύλλῳ γρόφου.

Ἄφρικη.

Τὸν ἔλυσαν οἱ Ἀθηνῶν Ι. Δ. Σουρβᾶλης, Ἰ. Ἰωσήφ, Ἐλισάβ.
Δούκα καὶ Δ. Σ. Κουτούρη. Ὁ ἐκ Λεωνιδίου Κ. Θ. Καλ-
λιγᾶς, καὶ ὁ Σμύρνης Α. Τριφύλλης.

ΓΡΙΦΟΣ.

Βασίλισσα ἦμην ποτὲ διὰ τῆς οἰκουμένης,

Μακρὸν δὲ ὑποχείριος διήρξα λόγῃς ἔξνης.

Ἀνάστροφα δὲ ξενιστὶ, ἀν μ' ἀναγραμματίσῃς,

Καὶ ἄλλον κοσμοκράτορα ἔμε δ' ἀναγνωρίσῃς.
Δ. Κ.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πῶς ὠνομάζετο ἡ σύζυγος τοῦ Ἀαρὼν;
2. Ποῖος μᾶς λέγει νὰ ἐρευνῶμεν τὰς Γραφάς;
3. Ποῖος τῶν προφητῶν ἐκλήθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ, ἐνφ ἡροστία εἰς τὸν ἀγρόν του;

Εἰδοποιήσεις.

— Παρακαλοῦνται οἱ θέλοντες ν' ἀνανεώσουν τὴν συνδρομὴν
τῶν καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος, νὰ φροντίσουν κατὰ τὸ τέ-
λος Δεκεμβρίου νὰ μᾶς στείλουν αὐτὴν ταχυδρομικῶς διὰ
γραμματοστίμης, διὰ νὰ μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου των.

— Οἱ ἀπανταχοῦ ἀναποκρίται καὶ πράκτορες ἡμῶν πα-
ρακαλοῦνται νὰ μᾶς γνωστοποιήσουν ἑγκαίρως τὸν ἀριθμὸν
τῶν φύλλων, ἅτινα θέλουσι κατὰ τὴν πρώτην τοῦ νέου ἔ-
τους πρὸς δόγητιαν μας.

— Ὅστις κάμει 5 συνδρομητὰς καὶ ἀποστέλλει τὰς συν-
δρομὰς θὰ λαμβάνῃ ἐν φύλλον δωρεὰν ἐπὶ ἐν ἔτος· ὁ δὲ συ-
νδᾶς καὶ ἀποστέλλας 20 συνδρομὰς λαμβάνει τὸν Ἀστέρα τῆς
Ἀνατολῆς, ἐφημερίδα οἰκογενειακὴν ἑβδομαδιαίαν μὲ εἰκόνας,
δωρεὰν ἐπὶ ἐν ἔτος. Τὸν Ἀστέρα συνιστῶμεν εἰς πᾶσαν οἰ-
κογένειαν ὡς καταλληλότετον καὶ χρησιμότετον δι' ὅλα τὰ
μέλη τῆς οἰκογενείας· ἡ ἐτήσια συνδρομὴ του εἶναι μόνον 6
δραχ. ἀπαστελλεται δὲ καὶ ἐπὶ τρεῖς μῆνας εἰς τοὺς θέλον-
τας δὲ ἐστεῖν αὐτὴν.

— Αἱ λύσεις τῶν αἰνιγμάτων πρέπει νὰ ἴναι εἰς χεῖρας
τῆς Διευθύνσεως μέχρι τῆς 18 τοῦ πολὺ ἐκάστου μηνός, ἄλ-
λως εἶναι πολὺ ἀργά.